

Întoarceri karmice

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Bărbatul pe care-l iubeam să fi fost
Un cer nisipiu sub deșertul arid
Din care-am plecat, undeva, fără rost
Urmând un blestem ca o-ntoarcere-n vid?

Bărbatul pe care-l strigam m-a dorit
Și ca pe-un odor m-a condus în iatac,
Atingerea lui diamant șlefuit
Făcea trupul meu. Se cuvine să tac

Sau poate să spun tuturor ce gândesc?
Prea multe tăceri s-au lăsat între noi
Bărbatul acesta pe care-l iubesc
M-ajută să caut cărarea-napoi.

- Femeia pe care o iubeam și-n vis,
O perlă albastră în scoică de-argint,
Ascunsă-n nisipul aceluia abis
Îmi toarnă, și astăzi, în suflet absint.

Femeia pe care-o strigam m-a vrăjit,
Pe brațe m-a dus în poeme cu har
Doar noaptea, și-mi arde în suflet mocnit
Iubirea ce-aleargă desculță pe jar.

Aș scrie mai mult despre cât prețuiesc
Extremele ei, când nostalgic visez,
Femeia acesta pe care-o iubesc
E-un dans nesfârșit, ca un vals vienez.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș